

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 OKTÓBER 1. * 28. (3103.) SZÁM * HATVANEGYEDIKÉVFOLYAM

Molnár Ferenc jubilál

MOLNÁR FERENC

Adva van egy író: nem egészen ötvenegy éves. Adva van a munkája: egy kosár novella, egy szakajtó regény, cikk és karcolat kocsiszám s mindezek tetejébe tizenhét szindarab, köztük vagy tíz világotjáró, világothódító. S végül adva van egy szám: huszonöt éve most, hogy az első szindarabját bemutatták.

Tegyük fel, hogy — legeslegvégül — adva van: Németország. Ahol nem beszélnek a kultúrfölnégyről.

Mi történik Németországban egy ilyen író huszonöt éves jubileumán? Nem fárasztom vele az olvasót. Elég, ha előveszi az ujságját és megnézi benne, hogy Sóhivatalnokyt, vagy Vármegyeyt, vagy báró Rozsmezeyt, ha ragyogó pályája delelőjén tart, hogyan ünnepli állam, vármegye, közgazdasági világ. Kitüntetés itt, illetve még egy kitüntetés, díszközgyűlés ott, arcképleleplezés itt, ünnepi küldöttségek ott. És cikk és megint cikk, sőt vezércikk — hála istennek — párt- és felekezeti különbség nélkül. Úgy ünneplik Németországban a nagyírót, mint minálunk a föntnevezett uraságokat.

Ki irigyli tőlük? Talán csak a másik Sóhivatalnokyt, a másik Vármegyeyt, a másik báró Rozsmezeyt. Mink — isten látja lelkünket — nem. Molnár Ferenc — ahogy mi ismerjük — legkevésbé.

Azonban...

Molnár Ferenc szindarabjait sok ezer színházban sok százezer angol, amerikai, francia, spanyol, német, olasz, norvég, dán, orosz, holland satöbbi nemzet fiai és leányai nézik meg, tapsolják végig, közben megnézik a színlapot: Molnár Ferenc — magyar név, magyar író.

Tegyük fel, hogy abból a sok millió emberből, akik Molnár Ferenc műveiben gyönyörködtek és gyönyörködnek, csak öt százalék néz utána kíváncsian a maga lapjában: lássuk csak, hogyan ünnepli Magyarország, a magyar állam, a magyar nemzet, a magyar társadalom Molnár Ferencet. És egy veszekedett betűt sem talál, mert sem a Magyar Távirati Irodának, sem a magyar rádióknak nincs mit jelentenie Molnár Ferenc-ünnepségekről. Hogy miért nincs? Mert Magyarországon nem rendez Molnár Ferencnek ünnepséget sem az állam, sem a társadalom.

Kitüntetés? ...

Molnár Ferencnek nem lehetnek gomblyuk-fájdalmi. Akit egy egész világ magához ölel, az nem spekulál olyan rendjelekre, amiket igen gyakran azok kapnak, akik az egész világ előtt ismeretlenek.

Mégis... miért van az, hogy Molnár Ferencet a francia kormány észrevette egy becsületrendi szalagocska erejéig? És ha Molnár Ferenc frakkba vágja magát Bécsben, Berlinben, Londonban, Newyorkban és a közönség hívó tapsaira megjelen, furcsán néznek rá az emberek: nini, magyar ember — francia becsületrenddel! De vajjon az a furcsa nézés Molnár Ferencnek szól-e, vagy pedig nekünk, mindnyájunknak, magyar nemzetnek, magyar társadalomnak, amelynek egyik nagyszerű fia már évtizedek óta első és veretlen világbajnoka a legnehezebb szellemi torna: a színművészet Olympiásjának? ...

Ad vocem: Olympiász.

Emlékszem: mikor Molnár Ferenc tavaly hazajött amerikai diadalútjáról, a Keleti pályaudvaron kéttagú küldöttség fogadta: a vasuti hordár és a vasuti portás. (Pardon: volt egyéb fogadtatás is. Néhány szomorú napi és heti nyomtatvány a sárga sülyesztőig pocskondiázta. Mái sem tudom, mi lehetett a büne szegény Molnár Ferencnek.)

Nincs ünneplés, nincs kitüntetés, nincs társadalmi megmozdulás, semmi, semmi...

De mondják csak igaz lélekkel külföldön járó politikusaink, főhivatalnokaink, bankárjaink, tudósaink, művészeink: ki az a magyar író, akiről minden idegen tud, sőt akinek ismerik is a főbb műveit? És miért hogy csak maguk közt vallják be, hogy így van? Mért nem elég őszinték ahhoz, hogy nyilant meg is mondják, hogy letorkolják a fanyar és dühödte tehetségtelenek handabandáját, azt az alattomos és fogcsikorgató Molnár Ferenc-ellenes hadjáratot, amely itt mindenféle undokul benyúlazott szép jelszavak cégére alatt folyik? ...

... Molnár Ferenc jubilál?

Nem! A konokság, a gyűlölség, a civakodás, az irigység jubilál itthon.

Hányadik már ez a jubileum?

Molnár Jenő

A Borsszem Jankó akadémiaja kezdő humoristák számára

(Ebben a rovatunkban mutatjuk be a humorista-jelölteknek, hogyan nem szabad humort írni. Természetesen ahhoz, hogy valaki ebbe a rovatba kerüljön, olyan rosszat kell írni, ami nem mindennapos. Ime az első:)

AZ ETON

Ki rövid hajért sirt,
gyógyító írt
nyert,
eton-köpfot
kapfott
s a hosszú cöpfot
letette.

Szívem, a blazirt
duzzadó vágyat sohse bírt,
üzembe nem hozta léha flírt,
de ime, halld a hírt:
magához házta
egy nyírt
nyakszírt.

Nagykanizsáról írják:

Kállay Tibor megkérdezte az egyik helyi lap szerkesztőjétől:

— Megjelent már a lapja?

— Nem, kegyelmes úr. Még nyomás alatt van.

— Ejnye, ejnye, — csóválta meg a fejét Kállay — hát már a lapok is nyomás alatt vannak!?

A hatás

Bud: Milyen kár, hogy a Nagy Antilla-szigeteken nem én vagyok a pénzügyminiszter.

Wekerle: Mért, János?

Bud: Most tornadót vetnék ki a népre.

Praktikus

A festő (a betörőhöz, aki egy csomó festményét akarja ellopni): Aztán ha a képeket eladja, legalább a vevők címeit közölje velem.

Spanyol szokások

A napokban tért haza munkatársunk Spanyolországból és az ottani társadalmi életről a következőket mesélte nekünk:

— Az utóbbi időben igen divatba jöttek az ú. n. five o'clock összeesküvések. Rendszerint kedden, csütörtökön és szombaton tartják, zenével egybekötve. A zenekar leginkább Puccs-ini-melódiákat játszik. Az összejövetelek végén a gavallér Primo de Rivera mindenkinek elhuzatja a nótáját.

A spanyol nép igen gyermeteg. Folyton (állam)csínyeken töri a fejét. Divatba jött a nálunk is ismert 21-es kártyajáték. Ezt leginkább a hadseregben játszik és szabály az, hogy ha valakinek többje van, mint 21, akkor köteles bembondani a puccsot.

A Borsszem Jankó mindenre képes melléklete

Szomor Dezső a Nemzeti Színház idei programja láttára „lülel” helyett a fejét rázza.

Bethlen sakkozik, vagy: Bud, az eltolt bástya.

Radó Sándor, illetve: ahol Salamon Béla szeretné látni a kollégáját.

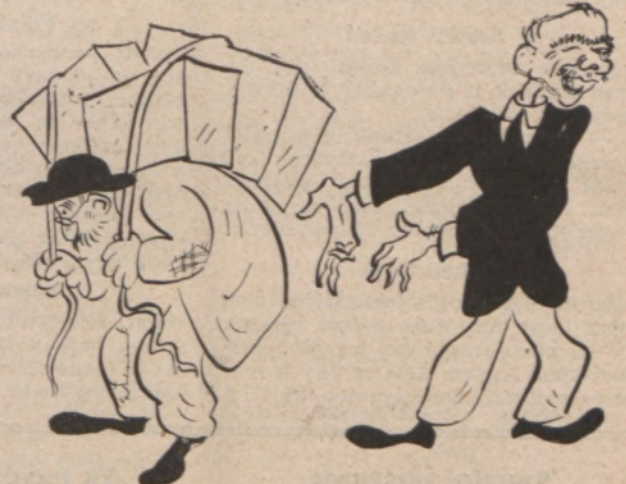
Őszi esendélet a Dunaparton, vagy: hogy ugratják különböző gazdasági reformokkal a pesti polgárt.

Megnyílik a parlament: Kuna Pé fölébred nyári álmából.

A világ múzeumigazgatói Budapesten tartottak kongresszust. Ez alkalmából bemutatunk három múzeumi darabot.

A magas kincstár sportmutatványa, vagy: a pesti kereskedő, mint a teherviselés világbajnoka.

A Kellogg-paktum és egy régi jó adoma

Paschkesz Izor a bíróság elé került, mert azt a kijelentést tette Jajtelesznéről, hogy nem tisztességes asszony, a Jajtelesznő leányáról pedig, hogy nem tisztességes lány. Az asszony meglegedne a bocsánatkéréssel, tehát a bíró Paschkeszhez fordul:

— Ha kijelenti, hogy Jajtelesznő tisztességes asszony és a lánya tisztességes lány és bocsánatot kér, akkor nem büntetem meg.

Paschkesz Izor feláll és így szól:

— Kérem, nagyon szívesen. (Kérdő hangon.) A Jajtelesznő az egy tisztességes asszony? (Méltatlankodva.) Bocsánatot kérek!

A bíró ráírvall:

— Mit viccel itt? Úgy mondja, ahogy én mondtam!

Erre Paschkesz:

— Pardon, bíró úr, a törvény csak a szöveget írja elő, a melódiát, azt nem.

A Kellogg-paktum kimondja, hogy háborút viselni tilos. De hogy egy háború védelmi-e vagy támadó, maguk az ántánt-államok döntik el. Szóval a melódiát nem írja elő a béke-paktum.

Kedves Borsszem Jankó!

Maris boldogan hozza haza sétáról Smuciánérék négy kis csemetéjét.

— Nagysága kérem, — újságolja lelkendezve — megmértem az uccán a gyerekeket!

— És volt szíve ezért 40 fillért kiadni? — szörnyűködik Smuciánérné.

— Volt eszemben! — diadalmaszkodik Maris. — Tudok ám én spórolni! Ráállítottam a mérlegre tíz fillérért mind a négy gyereket egyszerre, oszt amit mutatott a mérleg, négyfele osztottam.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma október 10-én jelenik meg.

Borsszem Jankó a színházban

Mit kellene csinálni hogy a közönség színházba járjon?

A színiigazgatók titkos ankétja,
amelyen csak a Borsszem Jankó volt jelen

A pesti színiigazgatók a héten bizalmas megbeszélésre gyűltek össze, amelyen azt a kérdést tárgyalták: mit kellene tenni, hogy a közönség színházba járjon. Az ankétan elhangzott tervek és indítványokat az alábbiakban ismertettük:

Hevesi Sándor

szerint az egyetlen megoldás az, hogy a színiigazgatók maguk írják és rendezzék a műsordarabokat. Ezzel ketős célt érnek el: megtakarítják a szerzői tantiémeket és fölöslegessé teszik a rendezőket. De ha ez se használna, akkor az állami szubvenció fölemelését kell kérni. Az is egy megoldás. Ha még ez se használ, akkor a kitűnő Lakatos Lászlóval kell iratni darabot. A Lakatos aztán majd beadja a kulcsot.

Radnai Miklós

ezt mondta:

— Az Opera meg van elégedve a közönséggel. Bár a közönség lenne úgy megelégedve az Operával!

Beóthy László

hosszabb beszédben fejtette ki, milyen rosszak a gazdasági viszonyok, majd így folytatta:

— Ma már ott tartunk, hogy színiigazgató létünkre a kártyára kell vetni magunkat, ha meg akarunk élni. Nekem például most a „Jolly Joker”-ben van minden reménységem.

Faludi Jenő

véleménye szerint színházat ma nem lehet nagy forgatóke nélkül vezetni. De ha nincs forgatóke, legalább forgószínpad legyen. Ami az ügyek rendezését illeti, leghelyesebb külföldi

rendezőt szerződtetni. Én — fejezte be szavait — legfontosabbnak azt tartom, hogy minden színház ügyeljen arra, hogy törzsközönsége megmaradjon.

Jób Dániel

nyomban reflektált Faludi Jenő beszédére, hangoztatva, hogy neki sikerült Törzs-közönségét biztosítani. Arra a közbeszólásra, hogy talán mégis lesz valaki, aki a Vígszínházról más véleménnyel van, azt felelte: Nur die Gaál!

Lázár Ödön

harcias beszédben fejtette ki, hogy át kell törni a közönség frontját. A maga részéről már meg is csinálta a görlicei áttörést.

Sebestyén Géza

szerint a baj forrása abban keresendő, hogy keveset isznak az emberek. Arra a kérdésre, hogy mi köze a szeszfogyasztásnak a színházjáráshoz, így válaszolt: Ki megy ma józan fejjel színházba?

Faludi Sándor

amiatt panaszkodott, hogy a közönség nagygényű lett és már az operettben is értelmet keres. Mi értelme van akkor az operettnak? Furcsálja, hogy amikor egész gazdasági életünk a feje tetején áll, pont az operettben nem tűrik a tótágast. A közönséget nem szabad rászoktatni arra, hogy egy darabnak cselekménye is legyen, mert úgyis eléggé el van bizakodva.

Salamon Béla

végül kijelentette, hogy neki nincs semmi baja a közönséggel, sőt már azt a luxust is megengedheti magának, hogy Radó Sándort is föllépteti.

Az utazás illemszabályai

Az új üzletszabályzat, mint tudjuk, eltörölte a női szakaszt. A kereskedelmi minisztert ebben nyilván az a szempont vezette, hogy inkább férfiszakaszra volna szükség, mert manapság a férfi az, aki védelemre szorul. Az üzletszabályzat többi pontja egyébként nagyon hiányos. Ismerve a hazai utazóközönség speciális rendszerétét, ajánlom, hogy a vasúti rendszabályokba vegyék bele a következő pontokat is:

1. Kánikulában ingujjra vetkőzni tilos. De ha már mindenáron vetkőzni akarsz, vonulj át az étkezőkocsiba, ahol a fizetőpncér majd gondoskodik róla, hogy levetkőztessen.

2. Ülőhelyet a szakaszban lefoglalni szabad, már csak azért is, mert az utasnak alkalma nyílik visszaadni az államnak a kölcsönt. Az ülőhelyet otthon (bőrfotel, pamlagot) ugyanis az adóvégrehajtó foglalta le.

3. Vicinálisvasutról menet közben leszállni, hogy a mozdonyfűtőtől tüzet kérjünk, szigorúan tilos.

4. Anyóssal utazni veszélyes. Ebben az esetben a MÁV nem vállal felelőséget, ha összeütközésre kerül a sor.

5. Ha a vonaton ebédelez, vigyázz, nehogy a menü befejeztével Csömör következék.

6. Első osztályba felszállani és onnan, miután kíséroidtól búcsút vettél, átmenni a 3. osztályba, ahová a jegyed szól, tilos.

7. Nőutas álló férfitutasnak ne adja át ülőhelyét. Hiszen úgyis olyan nehézzé ma álláshoz jutni.

E. M.

Az orvosprofesszorhoz így szól egy koldus az uccán:

— Nagyságos uram, három napja nem ettem.

— Mit, maga három napja nem evett? Nagyszerű! Na, ha ilyen kitűnően kibírta, akkor ne egyen még két napig, aztán jöjjön be a klinikámra, hogy tudományos szempontokból megvizsgáljam.

Szerelmi versengés a megyeri lóversenypályán

Szeretném olyan kis terhet kapott, hogy Seppl is hiába fog utána futni. („Az Est” szeptember 20-iki számából.)

Az egyetlen kártya

— Teljesen elúszott a vagyonom. Kénytelen vagyok most mindent egy kártyára feltenni.

— Milyen kártyára?

— Eljegyzési kártyára!

FŐVÁROSI OPERETTSZÍNHÁZ

LULU

Szenzációs
operett-újdonosság

— ÉHES DISZNÓ ÁLLAMI
SZUBVENCIÓRÓL ÁLMODIK?

VÍGSZÍNHÁZ

A farkas

Molnár Ferenc nagysikerű vígjátéka
Gombaszögt-Törzs-Rajnai

Mary Dugan bűnpöre

Veiller pompás színműve

Varsányi, Kertész Ella, Mészáros G., Törzs, Maklár, Góth,
Somlay

Leventei Kardoss Mór: Ez az... ez kell nekem... egy ilyen operett. Ide akkor jön az ember, amikor tetszik és akkor megy el, amikor nem tetszik. Teszem azt, most mingyárt fölkelek és már itt se vagyok.

Dr. Steinitz Gyula: Miért, Móric bátyám? Kifogásod van talán?

Kardoss: Szó sincs róla. Ez a Zágony Pista nagyon kedvesen tálalta föl a darabot, a Tihanyi Vili rendezése elsőrendű, de én egy kicsit rosszul vagyok.

Kardossné: Hogyan, Maurice? Már ott tartsz, hogy a görlicéktől is rosszul leszel? Még ha azok lennének rosszul tetőled!...

Kardoss: Kikérem ezt a gyanúsítást. Tőlem még nem lett rosszul egyetlen görlice se. Ezek annál sokkal ügyesebbek.

Steinitz: Azt hiszem, mellékvágányra csúsztunk. Nézze, méltóságos, milyen édesen csücsörít a Vaály...

Kardossné: Erre azt mondaná a művelt francia: allen misemódim gesagt!

Kardoss: Pardon, a Vaályt meg kell, hogy védjem.

Kardossné: Mért kell, hogy védjed? Hát mi a bűne?

Steinitz: Die Bühne!

Kardoss: Grószártig, milyen szellemes vagy. És nem írsz operettlibretót?! Hát vegyétek tudomásul, hogy én a Vaályt nem adom oda a Billerért.

Kardossné: Az a kérdés: térden fölül vagy térden alul? Mert térden alul egészen mindegy: Vaály vagy Biller.

Steinitz: Mondhatom, szép kis vita kerekedik ki itten.

Kardossné: Na és nézzen oda azokra a térdekre: hogy kerekednek ki azok! Ezek már nem is térdkalá-

cok, hanem térdbarcheszek. Nem vagyok antiszemita... én a Billerre is értem.

Kardoss: Az én gusztusomat azért nem fogod elvenni. És juszta is maradok. Tant de bruit pour deux molette!

Steinitz: Tessék, mink itt összeveszünk és még azt mondják, hogy váltságban van az operett!

Kardoss: Egy ilyen műfajtalanság sohase jöhet krízisbe.

Kardossné: Nini, az a hosszú nő a Lázár Mária! Régimódi kalapban és bokáig érő szoknyában. És mért van a Sziklai Józsi cilinderben?

Steinitz: Ha meg akarja csókolni, a cilinderre fog állni, hogy a szájáig érjen.

Kardoss: A Dénes Oszkár is itt van? Akkor itt maradok, mert eventuel magam is belesodrókok és nevetni lehet.

Kardossné: Már mondtam neked, hogy ha nevetni akarsz, menj a Nemzetibe.

Kardoss: Mért? Mi van ott olyan nevetni való?

Kardossné: Teszem azt, hogy negyven éven alul senkivel se játszatnak fiatal asszony-szerepét.

Steinitz: Akkor inkább az Operába megyek. Ott negyvenen felül se játszatnak.

Kardossné: Menjünk inkább egy kabaréba. Ott mindig lehet valamit hallani a Fedákról.

Steinitz: Mért kíváncsi a Fedákra, méltóságos?

Kardossné: Mert olvastam, hogy tizenkét év mulva akar csak újra férjhez menni. Kíváncsi vagyok, mit szól ehhez a Nagy Endre.

Kardoss: Még jó, hogy nem arra vagy kíváncsi, mit szól hozzá maga a Fedák... Mert attól elájulnál, Renée.

A BORSSZEM JANKÓ KABARÉJA

Himfy kesergő szerelme 1928-ban

Hallottam én szép szavának
Ezüsthangját zengeni,
Fedáknak, a nagy divának
Hangja nem oly isteni.
Szemem könnyektől volt párás,
Mikor szóltam: szeretem!
— Eh, — legyintett — ily dumálás.
Higgye el, nem esetem.
S elhervadt szívem dala,
Hogy utána így szólt vala:
— Inkább cserlrsztonozzunk tán,
Ne nézzen hát oly bután...!

Sokszor elnéztem szép száját,
Áhítattal (lásd mint fent),
Arcának e kedves táját,
Mikor arra ép rúzsot kent.
Elmerengtem szép szemöldjén,
Melyre festéket rakott
S haján, melyet divat örvén
Etonra stuccolatott.
A szívemre bánat szaladt,
Míg ő diszkrétén ezalatt,
— Alig telt pár perc belé —
Lábfásliját fölvevé.

— Ül mellém a kandallóhoz,
Fel van szítva melege...
Mondtam, de ő hívó szómra
„Sag schon!”-t vágott eleve.
Neki ilyesmi nem kellett,
Kandallók és bánatok...
Öröme csak abban tellett,
Ha motorján vágatott.
S amikor a kezét kértem,
Így szólt: „Parti, ha jól értem...
Benn vagyok egy partiban,
De csak rómi-partiban.”

(HESZ)

Politikai töprengés

Gömbös annyit veszít súlyából,
amennyi képviselőt kiszorít?

Amit magában gondol

BETHLEN: Úgy, úgy, gyerekek,
csak lármázzatok, amíg a vakáció
tart. Én csak akkor jövök, ha egészen
rekedtre kiabáltátok magatokat. Sze-
retném hallani, ki tud majd engem
túlharsogni? Addig csak ordítsatok,
fiúk!

— VAJJON HÁNY MILLIÓT AD-
NAK A SERTÉSFOGYASZTÓK
FELHÍZLALÁSÁRA?

Borsszem

Pérez verve jó, az asszony olvasat-
lanul.

Faragó Géza

Vérbeli művész, vérbeli bohém,
A jókedv harsonája volt.
Kevés mása volt.

Francia bájjal, pesti humorral
Járt köztünk ez a fura,
Drága figura.

Csodák fakadtak ecsetje nyomán,
Sok szép, illatos virág...
Sír a bohémvilág.

A jó üzlet

— Az ön söre valóban pompás.
Dupla forgalmat tudna vele csinálni.
— Kíváncsivá tesz. Halljuk!
— A poharakat teli kell töltenie.

Molnár Ferenc ciklus a politikában

Molnár Ferenc színműírói jubileumát a magyar politikusok is megünnepelik, már csak ama szoros kapcsolatnál fogva is, amely a politika és a színház közt oly régóta fennáll. Mint képiükön lát-

ható, a legkitünőbb szereposztásról „gondoskodva van”. Reméljük, hogy a közönség kellő értéke szerint méltányolja és honorálja ezt a politikai Molnár Ferenc-ciklust.

Szezondal

Itt, itt az ősz,
A pesti bős,
Mert kell a szén,
De ő szegény
Mítsem tehet,
Mítsem vehet.
A buta nyár
Elvitte már
Silány, setét
Keresetét.
Most kéne, he,
A nyár heve,
Ami elül
Úgy menekül?
Került napot
S ezért adott
Egy kis vagyont,
Miért? — na mondd!
Volt melege
S volt elege, —
Szokás szerint
Elverte mind.
S most itt az ősz,
E ronda esősz
S a Pest-lakó
— Hej, hajahó! —
Néz nagybután
A nyár után.

Az első gondolat

— Nagyságos úr, nagyságos úr! ...
Ép az előbb szökött meg a felesége a sofőrjével.

— Nagy Isten! ... Az én autómon?!

ELŐZETES JELENTÉS

Alulírott, az Országos Alsó- és Felsőkamara-Színház igazgatója ezúton hozza a n. é.*) közönség tudomására, hogy

az új szezónra

nagyban folynak az előkészületek. Műintézetemet október hó folyamán nyitom meg és a legelsőrendű attrakciókkal fogom szórakoztatni hálás közönségemet, amely több, mint hat év óta tüntet ki támogatásával. Évadnyitó előadás a

Puszíapajtás

lesz, amelynek címszerepét Gömbös Gyulával alulírott sajátkezűleg játsza. Ezt követi a

Hivatalnok urak,

akik kiszorulván a bankokból, ipari és kereskedelmi vállalatokból, végre a mi színpadunkon szerephez jutnak. Műsorunk harmadik érdekessége a

Milliók egy miatt

című nagy táncos és énekes revü. A magyar nép számára áldogozta: Bud János. A t. közönség belépődíját a forgalmiadóellenőrök ön- és betegségyélyő alapja javára fordítjuk. Hogy az ország hatalmas gazdasági föllendüléséről végre azon adóalanyok is tudomást szerezzenek, akik egész nap káros öngyilkossági gondolatokkal foglalkoznak, előadjuk a

*) Nimolista, éhes.

Cifra nyomorúság

című vígjátékot 3 szanálásban. Ebből mindenki látni fogja, hogy bár a t. karékosság elvéből kifolyóan folyton szaporítani kell a miniszteri, államtitkári és kormánybiztosi állásokat, továbbá a megfelelő autófölszerelést, alulírott még mindig nem tud boldogá tenni annyi magyart, ahánynak állás és autó kellene. Műsorunk slágere a

Mersz-e Szoci?

lesz, de ha a címben szereplő Szoci közszabadságot venne magának és à la Titkos elbuktatná a darabot, Gömbössel játszattuk el a szerepét. Ez esetben zenekíséret lesz. Gömbös majd elhúzza a nótájukat.

Számos látogatásért esd

BETHLEN ISTVÁN
egységes színgazgató.

Minden második pesti ember tanár lesz

A kultuszminiszter dicséretes újításra határozta el magát: az olimpikonok tanári kinevezése után a pesti polgárokat tömegestül nevézi ki tanároknak, azon érdemeik elismerésül, melyeket a mai viszonyokkal való megbirkózás közben szereztek. Elvégre ha Keresztes Lajos tanár lehet, mért ne lehetne az a többi keresztes is?

Meteorológiai jelentés

Az ország minden részében erős depresszió fejlődött, kivéve Nagykanizsát, ahol szelíd presszió uralkodik, a Kállay-pártban jelentékeny lehülést okozva. A lehülés Budapesten is érezhető, különösen liberális légkörökben. A hivatalos meteorologia fagyvesztőségekről is beszél, t. i. előrelátható, hogy az egységes pártot robbantó tervek végleg befagynak. Időjelzés: az ég a Liberálisok feje fölött minden valószínűség szerint beborul.

Egységespárti körtávirat

Kedves Kartársunk!

Kedden kilenckor Kray, Kállay kijelentették körünk kötelékéből kilépnek. Küldötteinket, kik komolyan kérték klubon kívül krízis kerülésére, kikosarazták. Kárhozatos kiválásuk követése katasztrofális. Kiki küzdjön kíméletlenül. Kormány kérlelhetetlen. Kollégialis kézfogással: Kalmássy.

Az új csodadoktor

Bethlen: Ne féljen nagysád... Ez a legújabb gyógymód... Az autósuggeresztíó.

Hungária: De én attól tartok, hogy a doktor úr önmagának szuggerálja csak az autót.

Egységspárti-e az ország vagy ellenzéki?

Ezzel a kérdéssel fordultunk Seiffensteiner Salamon bátyánkhoz, aki a következő példázattal felelt:

— Az egyszeri híres pozsonyi főrabbihoz beállított a Gedálje Sauer-teig és mondta:

— Rebelében, az én egyetlen leányom eladósorba került. Egy olyan férj kellene neki, aki érti a gazdaságot és az üzletet.

Behívta a főrabbi az egyik bóchert és így ajánlotta:

— Ez az én legjobb tanítványom, aki többet tud, mint én.

Megtetszett a fiatal ember az apának és rövidesen meglelt a házasság.

Néhány hónap múlva elmegy a Sauer-teig a főrabbihoz és panaszolja:

— Rebelében, nagy baj van az én vömmel. Se a gazdasághoz nem ért, se az üzlethez nem ért, csak egész nap a szentkönyvek fölé hajol és tanul.

— Nú, — feleli a főrabbi — nem megmondtam neked, hogy jobban ért a talmudhoz, mint én!

— Igaz, — válaszol a Sauer-teig — de te, rebelében, ebből élsz, az a számár pedig hisz benne.

— Osz-posz: az egységspárti képviselők — unberufen! — mind szépen megélnék abból, hogy ők egységspártiak, de van egy egész sereg ember, akik csakugyan el is hiszik, hogy ők egységspártiak.

A „szürke csaci”

A Wiener Kommerzialbank bűnügyének tárgyalásán kiderült, hogy az intézet egyik igazgatója „Szürke csaci” néven játszott a tőzsdén, persze a bank kontójára. Ugyanakkor a kliensek, akik rengeteg pénzt vesztek, biztosan a „Nagy számár” néven szerepeltek a bank titkos könyveiben.

Az Andrássy úti divatüzletben

— Mit gondol, Komlós úr, vajjon mért járta be Ripka és Sipócz egész Budapestet?

— Biztosan még egy olyan üzletet kerestek, mint az enyém.

A Norinbergi család

IRJA: HESZ FERENC

A Róza néni születésnapja

NORINBERGINÉ: Samu!
NORINBERGI (felüti a fejét az újságból): Na?

NORINBERGINÉ: Holnapután lesz a Róza néni születésnapja.

NORINBERGI: Rémes!

NORINBERGINÉ: Mi rémes?

NORINBERGI: Hogy mennyi ideig élél egy ilyen öreg skatulya, mint ez a Róza néni.

NORINBERGINÉ: Micsoda hang ez már megint, Samu?

NORINBERGI: Mi bajod van már megint a hangommal? Már ezerszer mondtam neked, hogyha nem tetszik neked a hangom, válj el és menj férjhez a Saljapinhoz.

NORINBERGINÉ: Csak ne szellemeskedjél! Sokkal jobban tennéd, ha helyett inkább több tisztelettel beszélnél a rokonaimról.

NORINBERGI: Ki bántja őket? Miattam ott dögölhetnének meg egy rakáson, ahol vannak, ha te nem hozakodnál elő velük. Most is te kezdted. Vagy talán nekem jutott eszembe, hogy a Róza néninek holnapután lesz a születésnapja?

NORINBERGINÉ: Azt elhiszem, hogy neked az ilyesmi nem jut eszedbe. Pedig nem ártana, ha te is gondolkodnál egy kicsit, hogy mit vegyünk neki.

NORINBERGI: Nekem ehhez nem kell olyan nagy gondolkodás. Nekem kész tippem vannak.

NORINBERGINÉ: Miért? Szerinted mit kellene venni neki?

NORINBERGI: Szerintem egy frászt!

NORINBERGINÉ: Szégyeld magad! A nászajándékát elfogadni annak idején, az jó volt.

NORINBERGI: Csak hagyjuk azt a vacak kávéskészletet.

NORINBERGINÉ: Miért vacak? Az egy szép hatszemélyes kávéskészlet.

NORINBERGI: Csak ne személyeskedj, Berta. Tudod, hogy azt nem szeretem. Ha elgondolom, hogy menyinyi ajándékot vettünk már a Róza né-

ninek azért a bővli kávéskészletért, akkor felforr bennem az összes zacc, amit ebből a kávésszervizből már megittam.

NORINBERGINÉ: Nézd, Samu, mondjál, amit akarsz, mégis csak kell valamit venni. Nem mehetünk üres kézzel gratulálni neki.

NORINBERGI: Ha csak ez a baj, nem muszáj nekem üres kézzel menni. Ha akarod, nagyon szívesen viszek magammal revolvvert is. Hát vadonatúj születésnap golyóval.

NORINBERGINÉ: Samu, én mindigart megpukkadok!

NORINBERGI: Ugyan, kérlek, ezt te csak mindig ígéred!

NORINBERGINÉ: Samu, hagyd abba, mert rögtön kiugrok az ablakon.

NORINBERGI: Schongut, csak aztán vigyázz, nehogy leverd a virágcserepeket.

NORINBERGINÉ: Gyalázatos alak! Megérdemelnéd, hogy valóra váltsam a fenyegetésemet és tényleg kiugorjak.

NORINBERGI: Mi az, hogy megérdemelném? (Sóhaj.) De mennyire megérdemelném! Az után a tizenöt év után, amit melletted kellett eltölteni, igazán megérdemelném. Esküszöm, még ez se volna valami nagy *meccie*. Na, de hagyjuk ezt. Ne bolygassuk az én tragédiámat.

NORINBERGINÉ: Te beszélsz tragédiáról? Neked van tragédiád?

NORINBERGI: Mi az, hogy van? A Shakespeare tragédiái kedélyes történetek az én tragédiámhoz képest. De ez neked, úgy látszik, még mindig nem elég, mert még ezekkel az átkozott rokonaidal is keseríted az életemet. A Náci bácsi meg a Róza néni, a Miksa barmicvéje, a Rezsín esküvője, ez így megy folyton és mind nekem kerül pénzembe! Hogy a gáz vetné fel már egyszer az egész rokonságot! Szívesen fizetném a gázszámlát.

NORINBERGINÉ: Csak ne legyél úgy oda. Nem értem, hogy lehet ilyen

nagy dolgot csinálni egy vacak kis születésnap ajándékból.

NORINBERGI (Megadja magát sorsának): Nézd, Berta, essünk túl rajta. Mi legyen az az ajándék?

NORINBERGINÉ (kapva az alkalmon): Én azt gondoltam, hogy a legpraktikusabb lenne, ha vennék a Róza néninek egy porszívógépet.

NORINBERGI: Porszívógépet? Csekélység! Jó, hogy nem mindjárt egy cséplőgépet.

NORINBERGINÉ: Nem olyan nagy dolog egy porszívógép.

NORINBERGI: Akár nagy, akár nem nagy, a porszívógép nem lesz megvéve és passz. Még egy pokolgépbe beleegyeznek. Az legalább kifizetődne.

NORINBERGINÉ: Hát akkor nem tudom, mit vegyünk...

NORINBERGI: Miért? Más ajándék már nem is felel meg neki, austerített csak porszívógép? Portvis nem is lesz jó?

NORINBERGINÉ: Ugyan, kérlek, ne gyere nekem ilyen smucig dolgokkal. Akkor inkább virágkosarat rendelnek neki.

NORINBERGI: Egy szájkosár sokkal praktikusabb lenne.

NORINBERGINÉ: Már a virágot is sokallad?

NORINBERGI: Dehogy sokallom, de virágot vehetünk neki egy kedvesebb alkalomra is.

NORINBERGINÉ: Miféle kedvesebb alkalomra?

NORINBERGI: Például a temetésére.

NORINBERGINÉ (dühösen): Látom, hogy veled nem lehet zöldágra vergődni. Mindent sajnálsz attól a szegény Róza nénitől. Ezt is sokallod, azt is sokallod. Egy rendesebb ajándékba sem egyezel bele. Vacakot pedig nem veszek, akkor inkább ne vegyünk semmit!

NORINBERGI: Semmit? Látod, ez okos dolog. Miért nem ezzel kezdted? (Nagytlelküen.) Ebbe például én is beleegyezek!

A Sas uccában

Két kereskedő az örök témáról: a forgalmi adóról beszélget.

— Nézetem szerint — szól az egyik — a forgalmi adót viseljük a köziedési rendőrök. Azok benyolítják le a legnagyobb forgalmat.

Modern tánc

Bíró (a tanúhoz): Tehát a vádlott abban a barban több száz néző jelenlétében félig agyonverte a panaszos nőt, anélkül, hogy csak valaki is beavatkozott volna. Hogy lehet ez?

Tanú: Mindenki azt hitte, hogy táncolnak.

A pincér meg a tojás

— Hallja, pincér, ez a tojás nem friss.

— Nem tehetek róla. Nem vagyok benne.

— Ez csak azt mutatja, hogy maga nincs a helyén.

ATTILA JELENTKEZIK

Írta: MÓRA FERENC

Ha a fejem elütik, se tudok rá emlékezni, hogy valaha megbántottam volna az Isten ostorát. Nem írtam róla drámát, nem csináltam belőle regényhőst, még csak versbe se szerkesztettem bele soha. Nem tudom, mi baja velem a nagy Úrnak, de bizonyos, hogy nincs velem jóban. Más régész kollégákkal Tiszán innen, Dunán túl háromszor is megtaláltatta már magát, csak a szegedi múzeum részére nem akar előjönni egy példányban sem.

— Nono, — néz össze a hátam mögött az ifjabb múzeumi nemzedék. — Vén számár már az öreg, nem halad a korral, nincs módszere, azért nem talál Attilát.

Hát én is azt mondom, hogy: nono. Nem szeretem senkinek az örömét megrontani, de annyit mondhatok, hogy azért nem rossz módszer az enyém, aminek az a fundamentuma, hogy mindennek ki kell várnai az idejét.

Mert nem jártam utána Attilának, ennél fogva Attila keresett fel engem. Egyelőre persze nem személyesen, csak követet küldött. (A koporsó mégis csak gátolja az embert a mozgási szabadságában, még ha olyan nagy úr is, mint Attila. Pláne a három koporsó.)

Kis ősz ember a hun király követe. Sátor Sándornak hívják. Nem hiszem, hogy Bizánca is őt szalajtottá volna Attila meghatalmazott miniszternek, de hát az én szobámban nem sok bizánci stílus van s én se nagyon formázom Theodosius császárt.

— No, mi járatban van, bácsikám? — kértem tőle csak úgy aktarubrikázás közben.

— Hát kéröm, azt gyűttem mögölönteni, hogy mögvan az Átilla.

— No, hála Istennek, — kukkantam ki az írásból. — Kint hagyta a folyosón?

— Nem, ahogy, — rázta a fejét — még a vízben van.

— Persze, persze. A Tiszában, ugye?

— Igónis ott, kéröm. Gyevi mellett van a Tiszában.

— Láta kend, ugye?

— Nem, kéröm, nem én láttam, hanem a két köröszfiam. Rajta is álltak a koporsón, mert ki volt a vége a vízben. Kihúzták a kanászbottal, de osztán elszaladtak, mert az Átilla eljajdította magát. Ijedős a gyerekféle, tudja.

— Hát gyerekek voltak?

— Hát ügön, abba az időbe még csak olyan surbankók vótak a köröszfiam. Innen-onnan húsz esztendeje már ennek.

— Húsz esztendeje? Hát hogy nem akkor jelentették?

— Ügyet se vetettek akkor az ilyesmire. De hogy mostanában az újságlapok is mindég kurrentálják az Átillát, mögképzött előttünk a koporsó, oszt azóta se éjjelünk, se nappalunk.

— Aztán mit tehetnék én ebben, bácsikám?

— Hát ha maga kiszüveskődne, inögmutatnánk magának a töthelyet.

— Bent a vízben?

— Csakis. Most mögapadt a víz, nem löhet több négyméterösnél.

— De nekem az is mély ám, bátya. Nem vagyok én vízibúvár.

— Nem is úgy lössz az, hallja. Beleülünk négyen egy csónyikba, oszt egy vaspiszkafeával mögdöfködjük a Tisza fenekét. Ahun koppan, ott a koporsó.

Azt hiszem, az archaeológia minden tudósának el kell ismerni, hogy ez a legmodernebb ásatási módszer. Örömben meg is kínáltam a gyevi régészt egy valódi rövidszivarral. Olyanul, amelyik csak egy helyen volt eltörve. (Amire én gyujtottam rá, azt három helyen kellett foltozni.)

— Ezt is köszönöm, dilektor úr, — hajolt hozzám bizodalmasan a követ. — Hanem hallja, más baj is van.

— No?

— Egy kis jutalom köllene a Lajcsinak, meg a Fercsinek.

— Hát azok meg kicsodák?

— A körösztygerökök. Tudja, a nyomravezetésért.

— Tudom hát, hogyne tudnám. Hát kend tudja-e, milyen koporsója van az Átilla királynak?

— Érckoporsó, úgy gondolom. Az ilyen jelös halottnak az dukál.

— Az ám. Kívül vaskoporsó, abban ezüstkoporsó, legbelül meg az aranykoporsó.

Öreg kollégám nem nagyon csodálkozott el, csak megbiccentette a fejét.

— Nagyon sarcolhatta a népeket az az Átilla.

— Hát az már mindegy, — vágtam elébe a történetfilozófiai fejtegetéseknek. — Hanem mit szólna kend ahhoz, ha az aranykoporsót adnánk jutalmul a Lajcsinak, meg a Fercsinek.

— Sokallom, — kapta föl a fejét Sátor Sándor, úgy is, mint követ, úgy is, mint keresztapa. — Ölegellöm nekik az ezüstöt is. Ők még fiatalok, nem olyan elesett öregek, mint én vagyok.

— Űsse part, — mondom — hát akkor legyen a kendé az aranykoporsó.

— Oszt maga beéri a vassal? — csudálkozott rám Sándor.

— Én be, — erősködtem — a múzeumnak az is jó.

— No, kár, hogy magából adószedő nem lött, — nyujtott kezét megelégedetten Attila követe s azzal csoszogott ki az ajtón, hogy majd hírt ad, ha meglappad a Tisza.

A folyosóról azonban visszacsoszogott.

— Hallja-e, — hajolt hozzám sugdolódva — hanem az örgrófnak ne szóljon ám az Átilláról!

— Melyik örgrófnak?

— Az Ecslovics-Palavicsinyinak. (Rövidség okából csak így nevezik a pallérozottabb magyarok a Pallavicinieket.) Azért ne szóljon neki, mert még ü találja igényölni az aranykoporsót.

— Dehogy szólok, — mondtam — nem vagyok én beszédes olyan nagy urakkal.

Hát ebben maradtunk.

Újabb hír Fedák Sári házasságáról

A művésznő hiteles nyilatkozata

Fedák Sári a napokban nyilatkozott, hogy nem megy újra férjhez, mert ő nehezen határozza el magát ilyesmire, az első házasságán is tizenkét évig gondolkodott. Mint értesülünk, Fedák újabb kijelentést tett az ügyben.

— Nyugodtak lehetnek, gyerekek, — mondta — azért mégis férjhez megyek egyszer. Csak éppen a gondolkodási terminuson változtatok: nem tizenkét, hanem huszonnégy évig fogom törni a fejemet. Én ráérek. Van még elég időm.

KAMARA

CORVIN

A szezon legnagyobb filmsikere:

A NÉGY FIVÉR

Epizód a népek háborújából 10 felvonásban

Főszereplők: Margarete Mann, James Hall és June Collyer

(FOX-FILM)

KAMARA

CORVIN

Miregondol a közönség, ha ujságot olvas?

A hír:

Budapesten nem lehet olyan színházi tűzkatasztrófa, mint Madridban.

Molnár Ferenc most ünnepli színházi szerzőségének 25-ik évfordulóját.

Egy repülőgép Berlinből Irkuckba repült.

Nagyszabású északsarki expedíció indul útnak jövőre.

A jeruzsálemi főpolgármester Budapestre érkezett.

A sertéshizlálásra 30 millió pengőt ad a kormány.

Fedák Sári kijelentette, hogy nem megy férjhez.

Móricz Zsigmond benyújtotta új darabját a Nemzetihez.

Nagykanizsán nem mindenki Bethlen-párti.

A kormány építészeti főhivatalt állít fel.

A gondolat:

Na ja, itt már régen leégtek az összes színházak.

Az Akadémia még most is a Vigyázó-örökséggel van elfoglalva.

Szegény Sztrogoff Mihály, ha ezt megérhette volna!

Nobile már előre nevet...

Mikor megy Sipőcz Jeruzsálembe?

Mikor ad már valamit sertésfogyasztásra?

Azószer!

Hevesinek megned meleg napjai lesznek...

Vannak még könnyelmű emberek!

Na és lehet majd erre építeni?

Sürgős távirat

Bud János miniszter

Sertéshizlálásra vannak milliók, libahizlálásra sincs egy fillér se? Micsoda antiszemizmus ez már megint?!

Reb Menachem Ciceszbeizer
Seiffensteiner Salamon

Ami visszajár

— Alig pár héttel az esküvő után még ezer pengőt húzott ki belőlem a vőm.

— Na és már visszakapta tőle?

— Azt nem. De a leányomat igen.

Páratlan kedvező nyerési esélyeket nyújt a pénzügyminisztérium kezelésében álló új XXI. m. kir. osztály-sorsjáték. 80.000 sorsjegyből 40.000, tehát a fele feltétlenül nyer s a legnagyobb nyeremény, szerencsés esetben, 500.000 pengő. Hivatalos tervet készséggel küld akármelyik főúrú-sító.

Tünődések Seiffensteiner Salamontul

O kanzolidáció óta kezdenek megintele liberális hárokat püngetni edjes janús pületikusok. Eszenbe jotja errül o Núte Eszrog, oici mente künyürudományokat djüjteni edj felvidéki küzség tűzkárosultjai részire. Mikor beállította edj gozdog miskalci kereskedühöz, ez megkérdezte ütet: „Adni nadjon szívesen adok, de elübb motassa fül oz igazolványt, hodj mogának joga van djüjteni”. — „Igazolványt? — felelt o Núte. — Oz nincsen.” — „Hodhod nincsen?” — sodálkozott o kereskedü. — „Az is odaveszett o nadj tűzbe.” — Sándere-bánvlere: ho megkérdezének ezektül oz ujdonsült liberálisoktul, okik most pületikai tükét djüjteni okornak és udj tontetik fül o dologt, mintha o kurzus áldozatai számára djüjtenének, hol van oz igazolványuk, biztosan ozt felelnék: „Oz igazolvány is odaveszett o nadj tűzbe, omit o kurzus sinált”.

Hodj mért nem szidják edj idü ótátul fogva oz excellenc Bud Jánost, erre is van edj esetem. Jámbor és istenfélü ember volt o Mendele Flederwisch, de annál mérgesebb volt oz üvé felesége, o Frádl. Reggeltül késü estig mindég sak pürülte o férjivel, de o Mendele soha se szólt edj szót se nem. Eccer o Frádl megkérdezett tüle, hodj mért nem visszafelelt neki. Mondta erre o Mendele: „Idehallgass, édes andjalom. Mentül gorombább vadj te hozzám, onnál több büntül szabadulok meg én ezen o világon, udj, hodj o másvilágon biztosan o porodicsomba jotok.” Erre kifokodt o Frádl: „Üdj? Jó is lenne! En rojtom keresztül okorsz te jotni o menyországba? Edj nyavalját fogok én tübbé szidni téged!”

Itt is, ott is ponoszkojdják edjes hatalmon lévü oreságok, hodj gyünge lábón áll minálunk o tekintéljtisztelet. Szirákon nadjon sokat szenvedett o rebe oz ü hveitül. Mindég vezálták ütet és nem hallgatták rá, o gyüvedelme pedig volt hetenkindt húsz pengő. Eccer idj prédikált o rebe: „Oz én állásom itt Szirákon edj semmi! Fizetéses állás? Hát fizetés oz o húsz pengő hetenkindt? Tiszteletbeli állás? Hát tisztelet oz, omibe itt nekem von részem? Nézzétek sak o jarmati papot, hodj tisztelik oztot!” Fülkojebálta erre o Zúroch Zappel: „Hodha o rebe vóna Jarmaton, mink is nadjon tisztelnénk.” — Cince-conce: ho edjes nadj oreságok valahol másutt lennének, nem pedig ebbe o szegény országba, mink is nadjon tisztelnénk ütet.

Állandó műsordarab

HIVATALNOK URAK

a B-listán

Rendezte: TRIANON

Ha ez így megy tovább

A Magyar Színház jövőheti újdonságát a következőképpen hirdeti:

DANTON HALÁLA

Írta: Büchner Georg

Rendezte:

KARLHEINZ MARTIN

Ha ez a rendezőkörság még jobban elharapózik, nem csodálkozhatunk az ilyen plakátok láttára:

TOSCA

Írta: Mascagni

Rendezte: NATHAN NIEMAND

HAMLET

Írta: Shakespeare V.

Rendezte: PITIÁN ERNŐ

PEER GYNT

Írta: Ibsen H.

Zenéjét szerette: Grieg E.

Rendezte: LINK LEÓ

PYGMALION

Írta: Shaw B.

Rendezte: JAMPEC PÁL

Tenyérjósítás

Blau egy nap azzal lepi meg a kávéházi barátait, hogy felcsap tenyérjósónak.

A barátai elképedve kérdik: — Hogyan tudsz te a tenyerekből jósolni?

— Nagyon egyszerűen, — feleli Blau. — Előbb meg fogom nézni a tenyerembe csúsztatott pénzt és aztán véleményt alkotok az illetőről.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:

G Á S P Á R A N T A L

LAPTULAJDONOS:

BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.

IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: AUT. 233—24.

NYOMATOTT

BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETEBEN

VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

REB MENACHEM

CICESZBEISZER

SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Onnyit szolodjál te o pénzod otán egész nap, mint o Nurmi!

— Edségespárti programmal lépjen föl o te lángyod és mégis bukja el!

— Holttesteden át motociklisták szágóldjanak o kivívott diadajlomra és ott hadjanak tégedet üsszetiporra!

— Ledjen o té lángyodtul edj sigán, hodj ü is tizenkét évig gondolkozik o férjhezmenésen, mint o Fedák Sári!

— Fizessél te adót o feleséged forgalma otán!

— Pont edj lakodajlom otán tedjnek neked szemrehányást!

TÁVIRAT

BEZEGH HUSZÁGH

főkapitány

BUDAPEST

Értesítjük, hogy kibéreltünk az Ön részére a dunaparti piacon egy tiszta, tágas bódét állandó ottlakás céljából

BUDAPESTI
HÁZIASSZONYOK

Pöstyéni aforizma

Ki kúrán kel, mankót nem lel.

A nagy komédia

Bethlen színgazgató: Tisztelt közönség! Az őszi szezőban régi nagyszerű műsordarabunkat, „Az örök kormány“-t új szereposztásban játszuk. Csak azt nem tudom, dráma vagy bohózat lesz-e a darab vége.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

A Borsszem Jankó jelen számát szeptember 28-án, pénteken zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

M. L. (Budapest). Amint látja, megjelent, ha talán szokatlan formában is, de ezt se érheti el nálunk mindenki. Az első írás biztató. — Sz. E. A kéziratokat kívánsága szerint viszszaküldtük. A „Költői számla” sajnos, nem elég borsos ahhoz, hogy ezt a sokszor megírt témát kedvessé tegye. A tangó-szöveggel forduljon egyenesen valamelyik komponistához. Tudnia kell azonban, hogy manapság nem a szöveghez szereznek muzsikát, hanem a kész dallamot szövegeztetik alá a zeneszerzők. Örülünk a német lapokban elért eredménynek. — L. A. Gratulálunk a londoni kitüntetéshez. A kép közlésével várunk egészen addig, amíg akadémista lesz, akkor aztán címlapon hozzuk, mert az akadémikusoknak tudvalevően nagy képük van.

Jótekonyság

Egy klubban szegény leányok ki-házásítására gyűjtenek. Egy kisfiú azt kérdezi a papájától:

— Mondd, papa, azok a szegény leányok nadrágot hordanak?

— Micsoda kérdés ez!

— Mert te nadrággombot dobtál a perselybe.

7

Hét modern gyógmód

rheuma, ischias, ideg, ütőérhaj ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNES GYÓGYINTÉZETÉBEN

VI, Vilma királynó út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!

M. KIR. OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY SZERENCSES ESETBEN

500000 PENGŐ

MINDEN MÁSODIK SORSJEGY NYER.

JUTALOM 300000 PENGŐ

NYEREMÉNY 200000 PENGŐ

40000 NYEREMÉNY 6012000 PENGŐ KÉSZPÉNZBEN
A SORSJEGYEK ÁRAI: OSZTÁLYONKÉNT: EGÉSZ: 20 PENGŐ FÉL: 10 PENGŐ NYERÉS: 5 PENGŐ NYOLCAD: 2 PENGŐ

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 OKTÓBER 1. * 28. (3103) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

A genfi Népklinikán

Briand: Nagyon rosszul érzi magát nagysád? Talán mégis orvost kellene hivatni...
Pax k. a.: Isten ments! Hiszen az is csak azt adna nekem, amit maguk: *vasat*.

Politika a Dob uccában

— Na, ez a Gömbös jól eltréflizte a kormányt!
— Hogyhogy?
— Hát nem olvastad, hogy harminc millió pengőt ad a kormány sertészizlalásra!?

A mozgási szabadság

— Az ellenzék szerint Magyarországon nincs mozgási szabadság.
— Én ezt kétségbevonom.
— Milyen alapon?
— No hallja, éppen most nyílt meg Budapesten a tánc- és mozgásművészetek tanfolyama.

Miniszterelnök-lista

Mussolini fasiszta nagytanácsot szervezett, mely a többi közt elkészíti a miniszterelnökség viselésére alkalmas férfiak névsorát. Nem rossz ötlet! Tekintettel arra, hogy Magyarországon is vannak hívei a fasiszmusnak, szeretnénk hinni, hogy nálunk is „fölfektetnek” egy ilyen miniszterelnöki listát. Sok munka nem lesz vele, mert hát — édes istenem — ki lehet Bethlen István utóda?

Hogy a kínzó fejtöréstől megkíméljük kedves olvasóinkat, itt közöljük a magyar miniszterelnöklistát teljes terjedelmében:

(Bethlen István)

LAPZÁRTA:

Kállay Tibor meggondolta magát

Kállay Tibor volt pénzügyminiszter tegnap este végig akarta nézni az egyik nagykanizsai mozi előadását. Már a pénztárnál volt és jegyet akart váltani, de meggondolta magát és egy vendéglőbe ment, ahol nagy számmal gyülekeztek össze a választói.